

Woensdag 18 februari 2026: aswoensdag Joel 2, 12-18 en Matteus 6, 1-6.16-18

VERKONDIGING

De woorden uit het evangelie van Matteus klinken ons misschien zo bekend in de oren dat we bijna niet meer horen waar het eigenlijk om gaat. Het zijn woorden van een rede van Jezus die hij hield voor allen die waren samengekomen en er meestal slecht aan toe waren door allerlei ziekten en pijnen, bezeten lijdens van vallende ziekten, grote volksmenigten van overal vandaan. Bij het zien van zoveel samengestroomde mensen gaat Jezus de berg op en daar begint hij te vertellen waar het in het leven volgens Hem werkelijk om gaat. En hij reikt drie punten aan. Drie levenskenmerken welke niet los van elkaar beschouwd en gedaan kunnen worden. Welke van de drie je ook kiest, met EEN minder valt er niet echt te leven. Barmhartigheid doen, bidden en vasten....maar hoe en wat dan ? Matteus zegt dat je - als je het doet voor de ogen van de mensen – je je loon al hebt gehad. Mensen zijn je dan al dankbaar en prijzen je misschien. Maar je draait dan wel rond in een maar al te menselijk cirkeltje: voor wat, hoort wat.

Nee. Zegt Jezus, wanneer je aalmoezen geeft (wanneer je werken van barmhartigheid doet, wanneer je gevraagd wordt in deze 40 dagen extra te geven), wanneer je bidt, wanneer je vast, doe het dan voor God, en uw vader die in het verborgen ziet zal het u vergelden. In de 40 dagen tijd wordt ons weer een buitengewone kans geboden om breder te denken dan wat ons dagelijks bezighoudt, om bijzondere aandacht te schenken aan mensen die vaak uit de boot vallen - ook hier - dichtbij en veraf. Verbetering van gezondheid en voldoende voedsel rond het thema: geven jullie hem maar te eten'. Dit jaar speciaal gericht op het Boliviaanse regenwoud.

Maar er is nog meer dat onze in-oefening vraagt. Wie aandacht heeft voor de noodlijdende zal zijn ik – gevoel overschrijden. Oog voor de ander is intreden in een gemeenschap van mensen die wederzijds verantwoordelijk zijn voor het geluk van elkaar.

Vasten is een tijd van met andere ogen kijken naar de wereld waarin we leven. Wat dat betreft een aardige voortzetting van het carnavalsmotto van dit jaar: agge aandere kèkt, ziedet beeter. Het is een tijd van liefde zonder grenzen, een tijd van samen zoeken naar rechtvaardige structuren die hun kracht en inspiratie vinden in de liefde van God. Bidden voor een rechtvaardige wereld maakt hier deel van uit. Bidden voor mensen die nood lijden, bidden voor mensen die zich inzetten voor anderen , en vooral , bidden dat wijzelf ons hart van steen mogen verwisselen voor een hart van vlees, dat bereid is anderen te erkennen als zijn broer of zus, als degene die een beroep doet op de meest menselijke trekken van ons bestaan.

40 dagen: niet om in zak en as te gaan en te blijven zitten maar om het ware gezicht te vormen en te tonen. Een binnen en een buitenkant met een gelijke uitstraling.

Pastor Denis Hendrickx o.praem.